



hebben aan de wedstrijd deelgenomen

daxske darter dan ooit
(vervolg)

tot vanmorgen het berichtje van scott's moeder kwam: ons daxske is naar zijne grote vriend vertrokken

ook om de dood van een dier kan een mens diep verdriet hebben

eens op de begrafenis van een kind stonden de andere kinderen rond het altaar te luisteren naar het verhaal van de drie levens

vroeg ineens een van hen waarvan het hamstertje

juist gestorven was: bestaat er ook een hemel voor de dieren?

wat daarop geantwoord? ik vroeg hem: zag jij je hamstertje graag? ja natuurlijk

wel: de hemel is het eeuwig samenzijn met al je geliefden dus ook met je geliefde diertje

een aparte dierenhemel is er niet maar als er één diertje zich weer graag in je armen zal nestelen wanneer je zelf zult gestorven zijn zal het zeker je hamstertje zijn

hoe nu het best met scott's ouders meegeleefd in hun nu al tweede verdriet?

ik zat ergens op een trein ver van hen maar wou toch bij hen zijn maar hoe?

ineens kwam het idee net zoals ik ook voor zijn baasje had gedaan een briefje te schrijven om daxskes dood aan de vrienden te melden

wat er vooraan op zetten? hun twee naamletters d & s dan maar sierlijk door elkaar gekronkeld

tot een "letterlijk"-verbonden geheel & dan binnenin geschreven: viersel 27 februari 2008

vandaag is van ons heengegaan ons lief

daxske

eindelijk de twee o zo goede vrienden voorgoed samen

wat moet daxske zijn baasje scott darter dan ooit in dit leven blij tegemoet zijn gesnel

LUC VERSTEYLEN

509

Heer (vervolg)

Er zijn tegenwoordig 'geseculariseerde' vervangformules voorhanden voor 'als 't God belijft', zoals: 'bij leven en welzijn'. Jos Ghysen gebruikte deze woorden gedurende een paar tientallen jaren als afscheidsgroet bij zijn wekelijks radio-programma op Radio Hasselt. Hij zelf herinnert zich niet waar hij die groet vandaan heeft, maar hij is onderhand een naammerk van hemzelf geworden.

De Latijnse tegenhanger van 'als 't God belijft' luidt: 'Deo volente'. Het is in de Latijnse spraakkunst een 'losse ablatief', een 'ablativus absolutus', met als nominatief: 'Deus volens', in de betekenis van 'si Deus vult' (als God wil). 'Volens, -ntis' is het tegenwoordig deelwoord bij het onregelmatige werkwoord 'velle, volui, -' (willen); 'Deo volente' is dan: 'als God (het) wil'. Er is ook een andere uitdrukking waarin 'volens' voorkomt: 'nolens volens' (niet willend, wel willend), wat betekent: 'goed- of kwaadschiks', 'tegen wil en dank'.

'Deo volente' komt letterlijk voor in de Vulgaatvertaling. Tijdens zijn tweede zendingsreis kwam Paulus in Efeze. 'Hij ging naar de synagoge om met de Joden te spreken. Op hun verzoek om langere tijd te blijven, ging hij niet in,

maar hij nam afscheid met de woorden: "Ik zal later bij jullie terugkomen, *als God het wil*." Zo vertrok hij uit Efeze.' (Hand. 18,19b-21). In het Latijn van de Vulgaat: '...dicens iterum revertar ad vos *Deo volente* profectus est.'

'Deo volente' kan indirect ook verwijzen naar een passage uit de brief van Jacobus. Hij maant zijn lezers aan tot eenvoud, tot onderwerping aan Gods wil; hij wil niet dat zij zich zelfzeker opstellen tegenover de toekomst, dat zij een hoge toon aanslaan. Zo richt hij zich tot bepaalde mensen die zeggen: "Vandaag of morgen gaan wij naar die en die stad. Daar blijven we een jaar, we zullen er handeldrijven en geld verdienen." U weet niet eens hoe uw leven er morgen uitziet. U bent immers maar damp, die heel even verschijnt en dan al verdwijnt. U zou moeten zeggen: "Als de Heer het wil, zijn we dan in leven en zullen we dit of dat doen." Maar u slaat een hoge toon aan en bent daar nog trots op ook.' (Jac. 4,13-17)

De Vulgaat heeft evenwel een andere vorm van het werkwoord 'velle' (willen), namelijk: 'Si Dominus voluerit', en 'Dominus' (de Heer) vervangt 'Deo/Deus' (God).

Het is zodoende onwaarschijnlijk dat de uitdrukking 'Deo volente' rechtstreeks aan deze Bijbelpassage ontleend zou zijn. Het blijft wel mogelijk dat het een Latijnse vormgeving is van de gedachte die Jacobus aanreikt.

Soms hoort men in dit verband het gezegde 'Onder het voorbehoud van Jacobus'. Vooral in Nederland werd vroeger het 'Deo volente' vaak gebruikt in huwelijksaankondigingen; omdat de uitdrukking algemeen bekend was, gebruikte men soms zelfs enkel de beginletters: 'D.V.'. Ook tegenwoordig is de formule een enkele keer nog aanwezig, in totale ontkoppeling van Bijbel of religie: het begrip 'God' (Deus) wordt vervangen door een machtige instelling, zoals de Nederlandse *Posterijen Telegrafie Telefonie*: 'Het nieuwe rapport verwacht ik volgende dinsdag, wat betekent dat jullie dit volgende week woensdag (*PTT volente*) in huis kunnen hebben'. Nogmaals: het spreekt vanzelf dat de Bijbel hier een eind weg is.

(Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN



Johan Kelders

Vrijheid

„Ik moet straks weer.”
„Wát straks weer?”, sneer ik.
„Terug.”
„Wát terug?”
„Naar de inrichting.”
„Welke inrichting?”
„De bajes.”

Een tijdlang zeggen we niks. De bajes hangt levensgroot tussen ons in. Maar dan begint hij opeens te ratelen. De woorden spuiten eruit. Hij heeft vijf jaar gezeten en dit is zijn eerste proefverlof in vijf jaar. Het hele weekend mocht hij aan de vrijheid ruiken en zondagavond om tien uur moest hij opnieuw binnen zijn. Hij wist echter niet waar hij naar toe moest, en hij had het hele weekend doelloos rondgezworven. Zijn ouders wilden niks met hem te maken hebben en zijn vroegere vrienden moesten hem ook niet meer.

„Mooie vrijheid.”
Hij slaat met zijn vuist op de bank.
„Ik ben net een melaatse.”
Hij begint te schelden, en even ben ik bang dat ie me te grazen neemt. Als vergelding voor wat de mensen hem aandoen.
„Ik heb echt niemand”, zegt hij opeens.
„Ik ben blij dat het bijna tijd is. Ik ben liever daar dan hier.” Hij gebaart naar het park om ons heen.
„In de bajes is het ook niet alles”, werp ik tegen. „Misschien moet je even wennen. Vijf jaar is niet niks.”
Het is halftien en hij moet terug.
Zijn proefverlof zit erop.
Vlak voor de uitgang kijkt hij nog even om.
Hij heeft zijn MP3 opgezet en swingt op het ritme van de muziek.
Hij is blij dat zijn vrijheid voorbij is.
De bajes is zijn thuishaven.
Andere vrienden heeft hij niet.

Dakloos

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

De volkskalender voorziet voor nu – begin april – de feestdag van de patroon van de landbouwers. Dat is Sint-Isidorus. Isidoor was zelf landbouwer, maar de volkskalender vertelt over hem dat hij werd aangeklaagd omdat hij, als gevolg van zijn godsvrucht, zijn akkerwerk verwaarloosde.

Zo kwam er op een dag een landheer langsrijden en die zag Isidoor langs de kant van zijn akker staan bidden terwijl twee engelen zijn ploeg voerden. Hij werd daarvoor gesanctioneerd... maar zijn akker was wel mooi omgeploegd.

Een echte weerheilige is Isidoor niet, maar wel zeggen de boeren op zijn dag:

MET DOORKEN ZAL HET WEER WEL BETEREN

Het zou ook niet meer zo koud mogen zijn, want, zegt een spreuk:

IS ISIDoor VOORBIJ DAN IS OOK DE NOORDWIND VOORBIJ

Toch kan je best nog geen kleren uitlaten rond deze tijd van het jaar. Dat beweert althans de volkskalender als volgt:

DIE LAAT EEN DRAADJE AF DELFT IN APRIL ZIJN GRAF

Het gure weer dat we wel eens vaker in april tegenkomen, heeft zo wel zijn voordelen, want:

APRIL KOUD EN NAT VULT SCHUUR EN VAT

KRISTIEEN VAN ZUMMEREN